

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/93/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712206517
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712206517.14

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobcu: CBA Slovakia, a.s., IČO: 36 620 319, so sídlom Dukelských hrdinov 2, 984 01 Lučenec, právne zastúpený JUDr. Alexandrom Filom, advokátom, so sídlom P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec proti žalovanej: Y. C., W.. XX.XX.XXXX, F. F.. W. XXXX/X, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom ulica A. Kmeťa 28, 036 01 Martin v konaní o zaplatenie 1 675,76 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 340,61 € a úrok z omeškania 9,25 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh žalobcu v časti o zaplatenie 335,15 € sa zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 07. 05. 2012, žalobca žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť náhradu škody vo výške 1 675,76 €, ktorá vznikla ako schodok na zverených hodnotách. Žalobca zároveň žaloval o náhradu škody aj R. F., W.. XX. XX. XXXX, R. F., W.. XX. XX. XXXX, V. V., W.. XX. XX. XXXX E. Y. Š., W.. XX. XX. XXXX.

X. Súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu č.k. 9C/93/2012 - 58 zo dňa 04. 07. 2013, ktorým zaviazal žalovaných v rade 1/ - 5/ zaplatiť náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku schodku na zverených hodnotách, ktoré sú zamestnanci povinní vyúčtovať. Voči tomuto platobnému rozkazu podala odpor len žalovaná Y.C. C.. Voči ostatným žalovaným vydaný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Y. C. v podanom odpore voči platobnému rozkazu uviedla, že uplatňovaný schodok nespôsobil a dohodu o splátkach dlhu podpísala pod nátlakom zo strany zamestnávateľa, teda žalobcu. Uviedla, že skutočnosť, že schodok nezavinila, môžu potvrdiť svedkovia a to R. N., X. V. E. R. F..

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, vypočutím právneho zástupcu žalobcu, listinami založenými v spise a zistil:

Dňa 14. 06. 2010 bola v predajni potravín na ulici M. R. Štefánika v Martine, hospodárske stredisko č. 5074 vykonaná inventúra a to za obdobie od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010. Predmetom inventarizácie boli hodnoty zverené žalovanej, ako aj ostatným hmotne zodpovedným zamestnancom na predajni potravín na vyúčtovanie. Pracovnou zmluvou a dodatkom k pracovnej zmluve bolo preukázané, že žalovaná bola v čase inventúrneho obdobia v pracovnom pomere so žalobcom. Žalovaná uzatvorila so žalobcom aj písomnú dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou spoločnej hmotnej zodpovednosti. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

4. Vykonanou inventarizáciou na predajni žalobcu na ulici M. R. Štefánika v Martine, hospodárske stredisko 5074 za inventarizačné obdobie od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010 bol zistený „hrubý schodok“ na zverených hodnotách vo výške 32 912,58 € (celkový rozdiel medzi účtovným stavom tovarov zverených na vyúčtovanie a zisteným fyzickým stavom). Zistený rozdiel žalobca upravil v zmysle vnútropodnikového predpisu koeficientom normovaných strát, koeficientom nákupných cien, odpočítal normované straty z nákupov ovocia a zeleniny a normované straty z nákupu mäsa, mäsových výrobkov. Túto skutočnosť žalobca preukázal záznamom z vykonanej inventarizácie tovarových zásob za inventúrne obdobie od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010, vyhotoveným dňa 17. 08. 2010. Tento záznam je súčasťou celého inventúrneho spisu, ktorý sa nachádza v súdnom spise. Čistý schodok na zverených hodnotách vo výške 18 200 € žalobca prepočítal na jednotlivých zamestnancov tak, ako je to uvedené v špecifikácii, ktorá sa nachádza v súdnom spise na čl. 48. Podľa dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorú sporové strany uzatvorili dňa 13. 09. 2010, podiel žalovanej na celkovom schodku predstavoval sumu 2 090,62 €. Žalovaná súhlasila s tým, aby tento schodok žalobca zrážal postupne z jej mzdy. Neskôr sa žalovaná vyjadrila, že k uzatvoreniu tejto dohody o splátkach bola donútená, pretože zamestnávateľ sa jej vyhrážal, že ak dohodu nepodpíše, ukončí s ňou pracovný pomer. Žalobca skutočnosť, že žalovanú k podpísaniu dohody o splátkach dlhu nútil, poprel. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná z pôvodného dlhu vo výške 2 090,62 € zaplatila sumu 414,86 € a z toho dôvodu žaloval len nezaplatenú časť dlhu vo výške 1 675,76 €. Žiadal, aby túto sumu, ako aj zákonný úrok omeškania 9,25 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2011 do zaplatenia žalovaná zaplatila do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Podľa ustanovenia § 189 ods. 1) Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za schodok alebo za stratu predmetov, je povinný nahradiť schodok alebo stratu v plnej sume.

Podľa ustanovenia § 189 ods. 2) Zákonníka práce pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým zamestnancom určí podiel náhrady podľa pomeru ich priemerných zárobkov, pričom zárobok ich vedúceho a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej sume.

Podľa ustanovenia § 182 ods. 1) ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

Podľa ustanovenia § 182 ods. 2) dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 182 ods. 3) zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Podľa ustanovenia § 183 ods. 1) zamestnanec, ktorý uzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti, môže od nej odstúpiť, ak sa preraďuje na inú prácu, zaraďuje na iné pracovisko, prekladá alebo ak zamestnávateľ v čase do jedného mesiaca po tom, čo dostal jeho písomné upozornenie, neodstráni nedostatky v pracovných podmienkach, ktoré bránia riadnemu hospodáreniu so zverenými hodnotami. Pri spoločnej hmotnej zodpovednosti môže zamestnanec od dohody odstúpiť, ak je na pracovisko zaradený iný zamestnanec alebo ustanovený iný vedúci, prípadne jeho zástupca. Odstúpenie sa musí oznámiť zamestnávateľovi písomne.

Podľa ustanovenia § 183 ods. 2) dohoda o hmotnej zodpovednosti zaniká dňom skončenia pracovného pomeru alebo dňom odstúpenia od tejto dohody.

Podľa ustanovenia § 184 ods. 1) inventarizácia sa musí vykonať pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti, pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

Podľa ustanovenia § 184 ods. 4) ak zamestnanec, ktorý sa zaraďuje na pracovisko, kde pracujú zamestnanci so spoločnou hmotnou zodpovednosťou, zároveň nepožiadala o vykonanie inventarizácie,

zodpovedá, ak od dohody o hmotnej zodpovednosti neodstúpil, za prípadný schodok zistený najbližšou inventarizáciou.

Podľa ustanovenia § 186 ods. 1) zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

6. Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná Y. C. bola v čase, keď bol inventúrou na predajni žalobcu na ulici M. R. Štefánika v Martine, hospodárske stredisko 5074 zistený schodok za inventarizačné obdobie od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010 v pracovnom pomere so žalobcom a mala uzatvorenú písomnú dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať s doložkou spoločnej hmotnej zodpovednosti. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Podľa dohody o hmotnej zodpovednosti vznikla žalovanej zodpovednosť za zverené hodnoty, tovar a zásoby, ktoré bola povinná zúčtovať a za schodok na týchto hodnotách zodpovedá. Pomerná časť schodku, ktorá pripadá na žalovanú, ako aj na ostatných hmotne zodpovedných zamestnancov, ktorí v spornom období, keď vznikol schodok na predajni pracovali, bol vypočítaný v súlade s ustanovením § 189 Zákonníka práce podľa priemerných zárobkov zamestnancov. Výsledky inventarizácie na spornej predajni potravín za obdobie od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010 žalobca preukázal celým inventarizačným spisom. Inventarizačným spisom žalobca preukázal, že inventúrou bol zistený „hrubý schodok“ vo výške 32 912,58 €, ktorý bol znížený na základe koeficientu normovaných strát pri nákupe ovocia a zeleniny a pri nákupe mäsa a mäsových výrobkov, ako aj v súlade s vnútro podnikovými predpismi, na základe čoho sa zistený schodok upravil na sumu 18 500 €. Podiel na tomto schodku bol rozdelený medzi jednotlivých zamestnancov predajne zodpovedných za schodok. Od žalovanej Y. C. žalobca požadoval uhradenie jej podielu na vzniknutom schodku vo výške 2 090,62 €. Ohľadne tejto sumy uzatvoril so žalovanou aj dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Na základe tejto dohody žalovaná zaplatila na dlh 414,84 €. Zostávajúca suma 1 675,76 € je predmetom tohto sporu a žalobca žiada, aby súd zaviazal žalovanú túto sumu uhradiť.

7. Zodpovednosť zamestnancov za vzniknutý schodok je podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce objektívna a zamestnanec sa svojej zodpovednosti môže zbaviť celkom, alebo sčasti ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. To znamená, že v konaní musí byť preukázaná nielen existencia skutočností nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo sčasti bez zavinenia zamestnanca, ale aj príčinná súvislosť medzi týmito skutočnosťami a vznikom schodku. Musí byť preukázané, že bez takýchto skutočností by schodok nevznikol. Žalovaná namietala, že žalovaný podiel na schodku nezavinila a opakovane poukazovala na nedostatky v organizácii práce žalobcu a najmä na to, že vedúci predajne R. F. si opakovane bral tovar z predajne bez toho, aby ho zaplatil a tržby z predajne svojmu zamestnávateľovi neodvádzal. Uviedla, že na tieto skutočnosti ona a aj ostatní zamestnanci predajne opakovane upozorňovali zamestnancov žalobcu. Súd skúmal, či nie sú dané dôvody, na základe ktorých by sa žalovaná podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce zbavila svojej zodpovednosti čiastočne, alebo celkom. Z toho dôvodu súd zisťoval, či škoda nebola spôsobená úmyselným konaním inými zamestnancami predajne.

8. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vedúci spornej predajne R. F. počas inventúrneho obdobia od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010 (ale aj predtým) si opakovane bral tovar z predajne bez toho, aby ho zaplatil. Túto skutočnosť potvrdili viaceré svedkyne, ktoré pracovali na tejto predajni. Bolo preukázané aj to, že zamestnankyňa tejto predajne X. V., W.. XX. XX. XXXX, ktorá pracovala na spornej predajni ako pokladníčka, pri blokovaní tovaru na pokladni odkladala nákupy od zákazníkov a to tak, že zákazník riadne zaplatil za tovar, ale ona uvedený tovar v pokladni vykázala ako odložený, čiže uvedený tovar účtovne neodišiel z predajne a potraviny v nákupe účtovne zostali v stave zásob na predajni. V skutočnosti sa fyzicky v predajni nenachádzali, pretože si ich odniesol zákazník, ktorý za tovar aj zaplatil. Takto utŕžené peniaze za nákup si ponechala X. V. a použila ich pre vlastnú potrebu. Z týchto dôvodov bola Okresným súdom v Martine rozsudkom č.k. 23T/43/2014 - 83 zo dňa 15. 04. 2012 uznaná za vinnú a bola aj podmienčne odsúdená a to za túto trestnú činnosť, ktorú vykonávala počas obdobia od 14. 06. 2010 do 09. 09. 2010 a to na základe jej priznania. X. V. bola odsúdená aj opakovane a to rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/148/2014 - 96 zo dňa 25. 09. 2014 za rovnakú trestnú činnosť, ktorú vykonala v predajni žalobcu, hospodárske stredisko 5074 v inventúrnom období od 31. 12. 2012 do 06. 02. 2013. Súd zisťoval, či obvinená X. V. vykonávala trestnú činnosť formou odložených nákupov na spornej predajni v inventarizačnom období, ktoré je predmetom tohto sporu,

teda od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010. Toto konanie bolo uznesením zo dňa 06. 12. 2013 prerušené. Zo správ, ktoré boli zaslané Okresným riaditeľstvom policajného zboru vyplýva, že čo sa týka ďalšej trestnej činnosti, túto sa nepodarilo preukázať, pretože obvinená odmietla v týchto veciach vypovedať. Predchádzajúce dve trestné konania, v ktorých bola uznaná za vinnú, boli založené na jej priznaní. X. V. odmietla k veci vypovedať aj ako predvolaný svedok v tomto konaní. Z týchto dôvodov sa nepodarilo preukázať, v akom rozsahu sa X. V. podieľala na schodku na predajni hospodárske stredisko 5704 aj v spornom inventúrnom období od 14. 10. 2009 do 14. 06. 2010. X. V. pracovala u žalobcu a to v spornej predajni do 28. 02. 2013, keď ukončila pracovný pomer. Je evidentné, že X. V. trestnú činnosť na spornej predajni, ktorý vykonávala dlhodobe už od roku 2010 až do skončenia jej pracovného pomeru a na všetkých zistených schodkoch sa podieľala. Jej podiel na schodku v spornej predajni bol spôsobený jej úmyselným protiprávnym konaním, bol preukázaný v trestnom konaní, ale len za obdobie od 14. 06. 2010 do 09. 09. 2010 a za obdobie od 31. 12. 2012 do 06. 02. 2013. X. V. trestnú činnosť páchala takým spôsobom, že ostatní zamestnanci predajni nemali šancu sa o tom dozvedieť. Trestnou činnosťou na tejto predajni vytvárala schodok, ktorý museli pomerným spôsobom uhrádzať všetci ostatní zamestnanci predajne. Vzhľadom na vedomosť o svojej trestnej činnosti a získaný profit, X. V. podiel na schodku vždy ochotne uhradila. Z obsahu trestných spisov, ale aj z výpovedí právneho zástupcu navrhovateľa vyplýva, že príčinou, ktorá umožnila X. V. dlhodobo vytvárať na spornej predajni schodok, boli nedostatky programového vybavenia pokladne v spornej predajni. Počítačový program bol spracovaný nekvalitne, pretože účtovná operácia „odložených nákupov“ bola v počítači evidovaná len krátku dobu a automaticky sa vymazával. Z toho dôvodu ani polícia nemohla zistiť, akú konkrétnu výšku schodku X. V. na predajni spôsobila. Odsúdená bola len preto, že sa priznala. Podiel na schodku spôsobený vadným programovým nastavením pokladní v spornej predajni, nie je možné prenášať na zamestnankyne tejto predajne. Pri riadnej starostlivosti o programové vybavenie a zabezpečení riadnej kontroly zo strany žalobcu by vady programového vybavenia netrvali tak dlhú dobu a boli by odstránené. Za týchto okolností by bolo nespravodlivé, aby v dôsledku väd programového vybavenia pokladní zodpovedali zamestnanci za schodok v plnej výške. Výpoveďami svedkov bolo preukázané, že vedúci spornej predajne R. F. si opakovane bral z predajne tovar bez toho, aby ho zaplatil. Na túto skutočnosť zamestnankyne upozorňovali aj zodpovedného zamestnanca žalobcu Q. V.E., ktorý pracoval u žalobcu ako inšpektor. Bolo preukázané, že vedúci predajne v rozhodujúcom inventúrnom období R. F. neodviedol tržbu a to približne vo výške 19 000 €. Vedúci predajne písomne svoj dlh na vrátenie tržby uznal a zaviazal sa túto tržbu zaplatiť. Počas vymáhania dlžnej sumy (za neodvedenú tržbu) vedúci predajne zomrel. Ešte predtým bol z funkcie vedúceho predajne odvolaný a bol s ním dňa 14. 06. 2010 ukončený pracovný pomer.

Skutočnosť, že vedúci predajne R. F. z predajne bral tovar, za ktorý nikdy nezaplatil, vyplýva aj z podania žalovanej zo dňa 01. 10. 2012, ktoré bolo adresované žalobcovi. Svedkyňa A. F. na pojednávaní uviedla, že bolo všeobecne známe, že pán F. si berie tovar z predajne bez zaplatenia. Napríklad, keď išiel grilovať, povedal predavačkám, aby mu pripravili tovar, ktorý si potom zobral, ale nezaplatil. Svedkyňa vypovedala, že o týchto skutočnostiach informovala aj inšpektora žalobcu pána V.. Vypovedala aj o tom, že tieto skutočnosti pánovi V. dávali na vedomie aj ostatné zamestnankyne predajne. Pán V. si ich len vypočul a nezaujal žiadne stanovisko. Svedkyňa pani A. F. pracovala v spornej predajni do 21. 10. 2009, teda aj počas sporného inventúrneho obdobia. Rovnako aj svedkyňa V. V. na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 26. 05. 2016 (v spornom inventarizačnom období pracovala na hospodárskom stredisku 5704) vypovedala, že vedela o tom, že vedúci predajne pán F. si bral tovar z predajne bez toho, aby ho zaplatil. Túto skutočnosť ona aj zamestnanci predajne oznámili inšpektorovi žalobcu. O tom, že X. V. nezákonným spôsobom vytvára na predajni schodok svedkovia nevedeli.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že X. V. sa podieľala na schodku predajne svojou kriminálnou činnosťou, za ktorú bola aj odsúdená. Jej podiel na tomto schodku však bol preukázaný v dôsledku vadného programového vybavenia pokladní len za inventarizačné obdobie od 14. 06. 2010 do 09. 09. 2010 a od 31. 12. 2012 do 06. 02. 2013 a to len preto, že sa k tomu priznala. Bolo preukázané aj kriminálne konanie vedúceho predajne R. F., ktorý neodviedol tržbu najmenej v rozsahu 19 000 € a tieto peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu. Bolo preukázané aj to, že opakovane si bral tovar z predajne bez toho, aby ho zaplatil. Čo sa týka trestnej činnosti X. V. a trestnej činnosti, ktorú vykonával vedúci predajne R. F., nebolo preukázané, v akom rozsahu sa tieto osoby na schodku podieľali.

9. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Bolo preukázané, že v spornej predajni opakovane dochádzalo k vzniku schodku trestnou činnosťou viacerých osôb, ktorej rozsah však preukázaný nebol. Za týchto okolností by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby súd zaviazal žalovanú Y. C. zaplatiť schodok v celej žalovanej sume. Na vzniku schodku sa výrazným spôsobom podieľal aj žalobca, ktorý aj napriek opakovaným upozoreniam zamestnancov predajne nevykonával včas účinné opatrenia na zabránenie kriminálnej činnosti vedúceho predajne, ktorý nielen že neodvádzal tržbu, ale opakovane si bral tovar z predajne bez toho, aby ho zaplatil. Na vzniku schodku sa výrazným spôsobom podieľal žalobca aj tým, že v predajni používal vadný (nevhodný) počítačový program pre pokladne, ktorý umožňoval zamestnankyni X. V. dlhodobe vytvárať schodok bez možnosti zistenia jeho výšky. Súd považoval za spravodlivé, aby žalovaná zaplatila žalobcovi z celkového schodku, ktorý na ňu pripadá, približne jednu tretinu, to je 1 340,61 €. Aj sám žalobca uznal, že žiadať od žalovanej uhradiť schodok vo výške 4 181,24 € je neprijateľné a túto svoju požiadavku znížil pri podpísaní dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 13. 09. 2010 a so žalovanou sa dohodol, že zaplatí podiel na schodku vo výške 2 090,62 €. Z tejto sumy žalovaná dobrovoľne zaplatila sumu 414,86 € a o zaplatenie zostávajúcej sumy 1 675,76 € žalovanú žalobca žaloval. Z týchto dôvodov súd návrh v časti o zaplatenie sumy 335,15 € zamietol (1 675,76 - 1 340,61 €).

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 § 262 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v rozhodujúcej časti sporu úspešný a preto mu súd právo na náhradu trov konania priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.